

Deset pravila EU od kojih jednostavno zaboli glava

Priče o preroguliranosti nekih područja u sistemu Evropske unije već su dosegule anegdotske razmjere. No, s vremena na vrijeme nije se loše potsjetiti na neka pomalo čudna pravila koja vladaju u toj zajednici zemalja.

Koliko velika mora biti banana?

Počnimo s bananama. Po propisu, sve banane koje se uvoze u Evropsku uniju moraju biti najmanje 14 centimetara duge i 2,7 centimetara debele. Voće ne smije biti oštećeno, niti posve zrelo. Prednost takvog propisa je da će potrošači u trgovini naći samo svjež, zdravo voće. Tvrdnja da EU propisuje i zakrivljenost banane, kao što je do 2009. vrijedilo za krastavce, pojašnjava Deutsche Welle, nije tačna.

Električna vodljivost meda

Znamo da se moramo čuvati pčela, ali ko će za doručkom, dok grabi med uopšte pomisliti na

njegovu električnu vodljivost? Evropska unija određuje kako ona ne smije biti veća od 0,8 mikrosiemensa po centimetru, ali tu se ne moramo bojati da će nas 'zdrmati struja' kad sljedeći put stavimo kašičicu u med. To služi tek za klasifikaciju različitih vrsta meda.

Rat protiv sijalica

Jedan od najspornijih propisa je svakako zabrana 'običnih' sijalica kako bi se štedila energija. Ali ni nasljednici te sijalice nisu baš zaštitnici okoline: neki od njih sadrže otrovnu živu koja zahtijeva izuzetno pažljivo zbrinjavanje u otpadu. A potrajalo je i da se proizvedu sijalice koje će opet sijati ugodnu toplu, žućkastu svjetlost na koju smo toliko navikli.

Ravniji od Posavine, ali morali donijeti zakon o žičarama

Njemačka pokrajina Schleswig-Holstein uz obalu Sjevernog mora je 'ravna kao tepsija': najviše brdo u čitavoj pokrajini koje se uzdiže nad pješčanim dinama je visoko ravno 168 metara. Ipak, i ta pokrajina je morala usvojiti zakon i propise o pogonu - žičara. Jer, tako hoće Evropska unija. Za svaki slučaj, ako se ikoga sjeti postaviti žičaru onda će i propisi biti sasvim jasni.

Koje propise bi EU trebala imati, ali ih još nema

Novinari Deutsche Wellea potrudili su se pobrojati i propise koje bi EU trebala imati, a nema kao i različitosti koje bi trebale ostati netaknute.

Boje kanti kako kome padne na pamet

A sad i propisi koji nedostaju u Evropskoj uniji. Na primjer, koje boje treba biti kanta u koju će ići stari papir? U Njemačkoj je plava, ali u drugim zemljama može biti drugačije. Negdje je zelena kanta zapravo plava, žuta je crvena, a u nekim zemljama se uopšte ne odvaja otpad. Kako da građanin EU-a ikad zna, što mu je činiti i kako da smeće dođe tamo gdje pripada?

Presjedanja koliko voliš

Još je mnogo gori kaos u EU kod vožnje željeznicom. Uzmimo na primjer put od Talina do Lisabona. Jednostavno? Ne može biti komplikovanije: na put smo krenuli po

"sovjetskim" šinama razmaka metar i 52,4 centimetara, po Evropi trebamo vagone za razmak od metar i 43,5 centimetara, a u Španiji je razmak opet čak metar i 67,2 cm. U Portugalu opet promjena i razmak je za 7 milimetara manji!

Dosta je adaptera

Dok je promjena razmaka željezničkih tračnica nacionalne mreže upravo gigantski izdatak, u drugim stvarima je posve očito riječ tek o nacionalnom 'ponosu'. Na primjer, već odavno postoji standard takozvane 'euroutičnice' za električne aparate. Ali ako dođete u Veliku Britaniju, Irsku, na Maltu ili Kipar, još uvijek nećete moći utaknuti svoje sušilo za kosu - bez adaptera.

A semafori?

I kod semafora, bili oni u Rimu, Parizu, Londonu, Zagrebu, Varšavi, Stockholmu ili Berlinu, znak semafora koji pješacima dopušta ili zabranjuje prijelaz preko ceste će biti različit. U Njemačkoj će čak biti različit i na različitim semaforima u istom gradu, jer je nakon ujedinjenja ipak dopušten Ampelmännchen, 'čovječuljak sa semafora' kakav je bio uobičajen u bivšem DDR-u.

Sandučići svih vrsta i otvora

nekakav propis na tom području. I svi su sretni, jer i poštanski sandučići pokazuju kako Evropa jest ujedinjena, ali njezino bogatstvo je baš u raznolikosti svih naroda i nacija. A niko ne želi da to nestane.

Evropska raznolikost vlada i kod poštanskih sandučića. Svaka zemlja ima svoj format i veličinu proreza kroz koji se ubacuju pisma. Evropska unija namjerno nije niti željela voditi

Jaja na kilu

Evropska unija je 2010. godine objavila prijedlog propisa po kojem će cijena sve hrane biti povezana s njezinom težinom, a ne brojem.

To znači da kad bismo tražili deset jaja, cijena ne bi bila po komadu, nego po težini. Ali barem kod kokošnjih jaja ili 'pušleka peršina' je teško moguće da ovaj propis EU-a ikad zaživi.